

(สำเนา)
เลขรับ ๑๓/๒๕๖๓ วันที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ กทม. ๑๐๔๐๐

๑๕ มกราคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเสนอญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
ความเป็นไปได้ในการริเริ่มโครงการแก้มลิงในอ่าวไทย

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ปัจจุบัน “ภาวะโลกร้อน” (Global climate change) มีความรุนแรงมากขึ้นทุกปีทำให้ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตน้ำท่วมน้ำแล้งซ้ำซาก ทั้งการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในฤดูแล้ง น้ำท่วมในฤดูฝน ตลอดจนน้ำเค็มรุกคืบตามแนวชายฝั่งทะเล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการบริหารจัดการน้ำของประเทศไทยที่ยังขาดประสิทธิภาพ และที่ผ่านมายังไม่มีข้อเสนอแนะทางแก้ไขให้สำเร็จอย่างเบ็ดเสร็จและยั่งยืนได้ ระบบบริหารจัดการน้ำโดยการสร้างเขื่อน ฝาย อ่างเก็บน้ำ และคลองชลประทานนั้น ยังมีข้อจำกัดอยู่มาก โดยเฉพาะปัญหาการจัดการที่ดิน ซึ่งการบริหารจัดการน้ำดังกล่าวยังไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการการใช้น้ำให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ทุกช่วงเวลา หากปล่อยไว้จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ทำให้ประเทศสูญเสียโอกาสในการพัฒนาเศรษฐกิจและการลงทุน ทั้งนี้ การออกมาตรการช่วยเหลือเฉพาะหน้าของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละปีนั้น เป็นภาระงบประมาณอย่างต่อเนื่อง จนเป็นบ่วงที่คอยเหนี่ยวรั้งไม่ให้ประเทศไทยเติบโตกลายเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้

วิกฤติดังกล่าวเป็นภาระต้องงบประมาณแผ่นดินในปีหนึ่ง ๆ หลายหมื่นล้านบาท น้ำต้นทุนในอ่างเก็บน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ของประเทศลดลง หน่วยงานต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมชลประทาน หรือกระทรวงมหาดไทย ต้องเข้ามาช่วยกันแก้ไขปัญหาทุกปี โดยการขุดเจาะบ่อบาดาลเพิ่มเติม การหาแหล่งน้ำดิบชั่วคราว การทำฝนหลวง และการจัดสรรบรรทุกน้ำออกแจกจ่ายแก่ประชาชน อย่างไรก็ตามวิธีการแก้ไขปัญหาวิกฤติภัยแล้งที่ดำเนินการตลอดหลายปีที่ผ่านมาดังกล่าว เป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ขาดความยั่งยืนและสิ้นเปลืองเพียงเพื่อรอจนกว่าฝนจะตกเท่านั้น ปัจจัยที่จะซ้ำเติมปัญหาน้ำของไทย เช่นเดียวกับที่เกิดกับนานาประเทศที่มีพรมแดนติดชายฝั่งนั้น คือ การเพิ่มสูงขึ้นของระดับน้ำทะเลที่รุกคืบเข้ามาในแผ่นดิน อันเป็นผลมาจากภาวะโลกร้อนที่ทำให้น้ำแข็งขั้วโลกละลาย นอกจากนี้ น้ำจืดจากแม่น้ำสายหลักบางสาย เช่น แม่น้ำโขงก็ถูกประเทศต้นน้ำผันน้ำไปใช้จนเป็นปัญหากับพื้นที่ปลายน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

(โปรดพลิก)

สาเหตุหลักของการเกิดภัยแล้งในประเทศไทย ได้แก่ ๑. การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมโลก โดยเฉพาะในฤดูฝน ฝนตกน้อย ทั้งช่วง ไม่กระจายสม่ำเสมอ ทำให้มีน้ำกักเก็บในแหล่งน้ำน้อย ๒. ความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มมากขึ้นตามการเติบโตของประชากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ๓. แหล่งเก็บกักน้ำตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นมีน้อยไม่เพียงพอต่อการเก็บสะสมน้ำจืด ประกอบกับสภาพของดินในบางพื้นที่ที่ไม่สามารถเก็บกักน้ำไว้ได้เช่นกัน ซึ่งครั้งหนึ่งพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้มีพระราชดำริและทรงริเริ่มโครงการบริหารจัดการน้ำที่สำคัญโครงการหนึ่งของประเทศไทย เรียกว่า โครงการ “แก้มลิง” โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมและสร้างระบบบริหารจัดการน้ำที่ประชาชนจะสามารถใช้ประโยชน์ได้ทุกสถานการณ์ปรากฏผลสำเร็จให้เห็นเด่นชัดเป็นรูปธรรมในพื้นที่หลายแห่ง อาทิ โครงการแก้มลิงหนองขุนแก้ว จังหวัดสมุทรปราการ ที่สามารถป้องกันน้ำท่วมเข้าสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้อย่างถาวร น้ำจืดถูกเก็บกักน้ำไว้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในเวลาแล้งในพื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม และยังสามารถผ่อนปรนปัญหาน้ำท่วมกรุงเทพมหานครได้เช่นกัน โดยหลักการของแนวพระราชดำริดังกล่าว สามารถนำมาขยายต่อยอดเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่สามารถแก้ปัญหาในระดับภูมิภาคได้เป็นอย่างดี ดังเช่นการสร้างเขื่อนแก้มลิงในทะเลขนาดใหญ่ให้ครอบคลุมบริเวณพื้นที่รอบอ่าวไทยรูปตัว ก

โครงการแก้มลิงในอ่าวไทย ถือเป็นแนวคิดสำคัญเพื่อตอบโจทยปัญหาน้ำท่วมของประเทศไทยอย่างถาวร แม้ว่าจะระยะเวลาดำเนินโครงการจะต้องใช้เวลาหลายปี หากสำเร็จหน่วยงานจะสามารถควบคุมปริมาณและคุณภาพน้ำจืดได้ทุกฤดูกาล โดยจะมีพื้นที่รองรับน้ำอย่างน้อย ๓,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร ใหญ่กว่าโดนเลสาบของประเทศกัมพูชาที่มีขนาด ๒,๗๐๐ ตารางกิโลเมตร โครงการแก้มลิงในอ่าวไทยจะสามารถกักเก็บน้ำจืดได้ถึงประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยแก้มลิงจะคอยรับน้ำจากแม่น้ำ ๔ สาย ได้แก่ แม่น้ำแม่กลอง ท่าจีน เจ้าพระยา และบางปะกง หากเกิดภัยแล้งจะสามารถผันน้ำจืดที่ถูกกักเก็บไว้ในปริมาณมหาศาลไปช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ได้ ทั้งในภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคใต้ หรืออาจส่งน้ำผ่านระบบท่อไปยังพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีน้ำใช้ และเกษตรกรสามารถทำนาปรังได้ เขตอุตสาหกรรมและชุมชนที่ต้องการน้ำประปาก็จะได้รับประโยชน์ด้วย สันเขื่อนจะช่วยป้องกันการรुकล้ำของน้ำเค็มไม่ให้ไหลจากทะเลเข้าสู่แผ่นดินและแม่น้ำลำคลอง เป็นการป้องกันปัญหาน้ำเค็มปนเปื้อนน้ำประปาและการกัดเซาะชายฝั่ง ซึ่งมีตัวอย่างที่เขตบางขุนเทียน มีแผ่นดินที่ถูกน้ำทะเลรุกล้ำถึง ๓.๓ ตารางกิโลเมตร อีกทั้งทางด้านสิ่งแวดล้อมยังสามารถพัฒนาระบบฟื้นฟูคุณภาพน้ำภายในเขื่อนก่อนที่จะปล่อยลงสู่ทะเล การผลิตไฟฟ้าพลังงานสะอาดโดยอาศัยการขึ้นลงของระดับน้ำภายในและภายนอกแก้มลิง การผลิตไฟฟ้าพลังงานลมปริมาณมหาศาล การก่อสร้างถนนเชื่อมต่อภาคใต้ตอนบนกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีพื้นที่สำหรับพิจารณาก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ พื้นที่สำหรับเพาะพันธุ์สัตว์น้ำเพื่อการประมง นอกจากนี้การที่สามารถควบคุมระดับน้ำทะเลภายในแก้มลิงได้นั้น จะช่วยป้องกันปัญหาน้ำท่วมขังในเขตกรุงเทพมหานครและภาคกลาง ซึ่งมักเกิดจากน้ำทะเลหนุนน้ำบนแผ่นดินไม่สามารถระบายลงสู่ทะเลได้ ทั้งนี้ เนื่องจากโครงการเขื่อนแก้มลิงเป็นโครงการขนาดใหญ่ระดับชาติ จึงมีความจำเป็นต้องจัดให้มีการศึกษาแนวทาง ความเป็นไปได้ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมประกอบการพิจารณาศึกษาผลกระทบ และงบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในการลงทุน เพื่อให้เกิดแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินโครงการให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้อย่างสมบูรณ์และยั่งยืน

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติด่วนดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาในเรื่องพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ในการริเริ่มโครงการแก้มลิงใน
อ่าวไทยบริเวณพื้นที่รอบอ่าวรูปตัว ก ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ และข้อ
๕๐ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พิสิฐ ลี้อาธรรม ผู้เสนอ
(นายพิสิฐ ลี้อาธรรม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
(ลงชื่อ) รังสิมา รอดรัมย์ ผู้เสนอ
(นางสาวรังสิมา รอดรัมย์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

ผู้รับรอง (ญัตติด่วน เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา
ความเป็นไปได้ในการริเริ่มโครงการแก้มลิงในอ่าวไทย)

๑. นายบัญญัติ เจตนจันทร์	๒. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์
๓. นายอิสสระ สมชัย	๔. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๕. ศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน	๖. นายประกอบ รัตนพันธ์
๗. นายสาคร เกี้ยวข้อง	๘. นางสาวพิมพ์พี พันธุ์วิชาติกุล
๙. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	๑๐. นายพนิต วิภิตเศรษฐ์
๑๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๑๒. นายธีรภัทร พริ้งศุลกะ
๑๓. นายวิวรรธน์ นิลวัชรภณ	๑๔. นางสาวแนน บุญยธิดา สมชัย
๑๕. นายนริศ ขำนุรักษ์	๑๖. นายนิกร จำาง
๑๗. นายปัญญา จีนาคำ	๑๘. นายเสมอกัน เทียงธรรม
๑๙. นางนันทนา สงฆ์ประชา	๒๐. นายบัญญัติ บรรทัดฐาน

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักการประชุม

มนชัย พิมพ์

สัมพันธ์ ทาน

ตรวจ